

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712206906
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712206906.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a. s., Prievozská 6/A, Bratislava, proti žalovanej Y. P., bytom P., L. F. XX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážceka 16, Prešov zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, o zaplatenie 528,21 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 28.11.2012 č. k. 12C/143/2012 - 55 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 196,27 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 28.12.2010 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti zaplatenia istiny 199,52 Eur s prísl. zastavil V prevyšujúcej časti návrh zamietol, nariadil žalobcovi prostredníctvom Daňového úradu V Bratislave vrátiť časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 5,37 Eur a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že návrh žalobcu je z časti dôvody. Zdôraznil, že medzi účastníkmi konania došlo k platnému uzavretiu zmluvy o pripojení, na základe ktorej boli v mesiacoch august až október 2010 žalovanej poskytnuté služby mobilnej komunikácie. Za poskytnuté služby žalovaná v stanovenej lehote nezaplatila, preto je povinná žalobcovi uhradiť faktúrami vyúčtované istiny a to v rozsahu 169,27 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. V časti uplatnenej náhrady škody v sume 132,41 Eur s prísl. súd prvého stupňa žalobu neuznal ako dôvodnú, pričom zdôraznil, že dôvodne sa žalobca v tejto časti domáhal tohto nároku z titulu zmluvnej pokuty. V späťvzatej časti súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, 2 O. s. p. a náhradu trov konania účastníkom nepriznal, poukazujúc na to, že každý z účastníkov bol v konaní úspešný iba z časti.

Proti tomuto rozsudku a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý v tejto časti navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 41,03 Eur ako aj trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vedľajší účastník uvádza, že bol v konaní pripravený aktívne brániť záujmy žalovaného spotrebiteľa, avšak do dnešného dňa mu nebol doručený návrh na začatie konania a jeho prílohy a to ani po viacnásobnej výzve. Zdôrazňuje, že nárok žalobcu pozostával z dvoch samostatných nárokov a to zo sumy 196,27 Eur za nesplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 331,94 Eur za dojednanú zmluvnú pokutu. Vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku žalobcu za poskytnuté elektronické služby a do konania vstúpil iba v časti zmluvnej pokuty. Zdôrazňuje, že tieto

dva samostatné nároky vyplývajú z rozličného skutkového základu aj právneho posúdenia, pričom oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb. V tomto smere poukázal aj na rozhodovaciu činnosť súdov SR v oblasti problematiky náhrady trov konania vedľajšieho účastníka v takýchto prípadoch. Zdôrazňuje, že žalobca mal teda proti žalovanej dve pohľadávky vyplývajúce z rozličných právnych vzťahov, ktoré mohli byť predmetom dvoch samostatných žalôb. Preto žalobca z dôvodu hospodárnosti legitímne spojil uplatnenie týchto dvoch nárokov do jednej žaloby. Týmto zadefinoval rozsah pôsobenia žalovaného v konaní, pretože voči nemu uplatňuje spoločnou žalobou oba samostatné nároky. Iná je však situácia vedľajšieho účastníka a v tomto smere poukázal na ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. V obdobných právnych veciach, kedy žalobca uplatňuje žalobou dve samostatné pohľadávky, vedľajší účastník nemá inú možnosť, než vstúpiť do konania o oba nároky. Rozsah svojho pôsobenia v tomto z vôle žalobcu v spojenom konaní o oboch nárokoch však určí vedľajší účastník po oboznámení sa so žalobou. Nie je totiž možné od vedľajšieho účastníka spravodlivo žiadať, aby vstupoval na podporu žalovaného v tomto konaní aj pri žalobcom uplatňovanom nároku na zaplatenie elektronických komunikačných služieb, ktorý nárok je opodstatnený a v tomto smere porušované práva spotrebiteľa nie sú. Vedľajší účastník pôsobí v tomto spojenom konaní o dvoch samostatných nárokoch klen vo vzťahu k zmluvnej pokute, ktorý už bola súdmi judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka, preto predstavuje ako nárok za absolútne neplatného právneho úkonu zákonnú prekážku pre jeho priznanie. V tom, že ako vedľajší účastník vstupuje do konania, kde sú porušované práva spotrebiteľa je špecifickosť pôsobenia vedľajšieho účastníka v takomto druhu konaní. Vedľajší účastník bol v konaní o samostatnom nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty úspešný, preto súd prvého stupňa nepostupoval správne, ak pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka vychádzal z jeho čiastočného úspechu a náhradu trov konania mu nepriznal.

Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že odvolanie vedľajšieho účastníka smeruje proti rozhodnutiu súdu, ktoré žalobca nemá dôvod spochybňovať, považuje ho za vecne správne a vydané v slade so zákonom. Žalobca ponecháva rozhodnutie o odvolaní vedľajšieho účastníka na úvahe súdu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v zmysle zásad vyjadrených v § 212 O. s. p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a zistil, že nie sú dané podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu preskúmvanej časti rozhodnutia.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, žalobca sa podanou žalobou vo vzťahu k žalovanej domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 528,21 Eur s prísl. a tento nárok odôvodňoval uzatvorenou zmluvou o pripojení, keď žalovaná v dôsledku porušenia zmluvných povinností neuhradila faktúry za jednotlivé mesiace za dodané služby vo výške 196,27 Eur a ďalej žalobca ostávajúcu časť nároku v sume 331,94 Eur požadoval titulom zmluvnej pokuty.

Po začatí konania, dňa 28.06.2012 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a zdôraznil, že do konania vstupuje v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou žalobcu, ktorá vznikla pri porušení práv spotrebiteľa. V ďalšom priebehu konania žalobca požiadal o zmenu návrhu na začatie konania s tým, že predmetom konania ostane zaplatenie sumy 196,27 Eur s prísl. titulom neuhradených služieb zo strany žalovanej ako aj nárok na zaplatenie sumy 132,41 Eur s prísl., keď tejto sumy sa žalobca oproti pôvodne žiadanej zmluvnej pokute, domáhal titulom náhrady škody, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a poskytnutou zľavou z tejto ceny. Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom sumy 199,52 Eur s prísl. žalobca vzal späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Zo sumy 331,93 Eur s prísl. pôvodne uplatňovanej žalobcom titulom zmluvnej pokuty tak ostala predmetom konania iba suma 132,41 Eur s prísl. ako žiadaná náhrada škody.

Žalobca v konaní uplatňoval dva samostatné nároky - zaplataenie poskytnutých telekomunikačných služieb v rozsahu 196,27 Eur s prísl. a zaplataenie zmluvnej pokuty v sume 331,94 Eur s prísl., časť ktorej v priebehu konania prekvalifikoval ako vzniknutú škodu. Je nepochybné, že tieto nároky vyplývajú z rozličného skutkového základu a aj právneho posúdenia, pričom oba nároky mohli byť predmetom samostatných žalôb. Vedľajší účastník v konaní nepochybné rozporoval len ten nárok, ktorý vznikol pri porušení práv žalovanej ako spotrebiteľa, pričom súd prvého stupňa ani po opakovanej výzve vedľajšieho účastníka tomuto žalobu spolu s prílohami nedoručil.

S ohľadom na uvedené a výsledok predmetného konania bolo potrebné o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodovať podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a v nadväznosti na ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. Ako už bolo spomínané, vedľajší účastník namietal len tú časť uplatnenej pohľadávky, ktorá vznikla pri porušení práv spotrebiteľa a ktorá sa v danom prípade týkala uplatneného nároku na zmluvnú pokutu. Vedľajší účastník vo svojom oznámení o vstupe do konania deklaroval, že do tohto konania vstúpil v časti vymedzenej porušením práv žalovanej ako spotrebiteľa, ktorá bola samostatne žalovateľná a na túto okolnosť je potrebné prihliadať aj pri rozhodovaní o jeho úspechu v konaní.

Je zrejmé, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom sa týmito zásadami neriadil, preto odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. rozsudok v tejto časti zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.). s tým, že v ďalšom konaní súd prvého stupňa v zmysle vyjadrených záverov opätovne rozhodne o trovách konania menovaných účastníkov.

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto štádia konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.